

la contra | ENRIC RAMONET

La música de l'atzar

Amb motiu de la subhasta de pisos de protecció oficial, l'autor diu que tothom té dret a un habitatge i que una societat civilitzada hauria de vetllar per convertir aquest dret en realitat

En una urna, les boles que contenen tots els noms: a l'altra, la identificació exacta dels cobejadíssims habitatges, i a les butaques del teatre, una munió de gent que aguanta la respiració. Tots pendents de la música de l'atzar, però abans, una representant de l'obra social d'una entitat financera parlarà de compromisos en la construcció d'habitatge de protecció oficial i un alcalde en funcions i que no ha estat reelegit insistirà en la necessitat de crear-ne més i esmentarà les resistències d'alguns veïns per acollir-los al seu veïnat. No gaire lluny de mi, dos dels fills petits d'una família que ha comparegut plegada a l'acte s'agafen de les mans en silenci i al meu costat, una parella jove fa broma i procura protegir-se darrere una certa distància irònica.

46 habitatges per assignar entre 125 sol·licituds acceptades. Molts projectes i molts destins que esperen el judici ràpid i arbitrari de la fortuna. Extreuen les boles i proclamen els noms per la megafonia i entre els elegits, els que són de natural entusiasta criden, els sentimentals s'abracen o ploren, un jove simpàtic i desinhibit s'aixeca, alça els braços i saluda la platea. Alguns, bé perquè a casa encara practiquen la cultura de la contenció, o bé perquè perceben que l'ambient no és el propici, simplement somriuen satisfets. La sort s'escampa pel teatre i la dissort també, és clar, i aquí i allà, entre la decepció dels noms que no es pronuncien, esclaten ràfegues d'alegria.

Semblaria que als afortunats els ha correspost veritablement un pis, un habitatge gratuït, i en canvi el que els ha tocat és, de fet, una hipoteca. A un preu decent, assequible, més just si es compara amb les crueltats del mercat actual, però una hipoteca al capdavant. Però en fi, ja sabem com estan les coses al nostre món i també que en l'actualitat tendim més a invocar la fortuna que la justícia. La secretària de l'Ajuntament segueix desgranant noms i després de cada anunci la reacció no és sempre la mateixa. Els cognoms d'origen

Acte d'adjudicació de pisos per a joves.

àrab, o de més al sud encara, que deuen ser més o menys un 20% dels aspirants i dels afortunats, són seguits per un anguniosament perceptible rumor de desaprovació. Deu ser una aportació de l'auditori a la convivència.

Amb aquesta música ambiental m'emociona veure com una flequera felicitada efusivament un jove gambià afortunat i em tranquil·litza descobrir que la parella bromista del meu costat també ho viu amb incomoditat. Si no m'estigués esforçant per practicar alguna cosa semblant al zen en la meua relació amb el món, m'hauria passat pel cap combatre el maleït rumor amb aplaudiments, o potser afirmar, alçant la veu, que aquí tothom ve d'algun lloc i que, de fet, si ens hem de lliurar als instints territorialistes són poquíssims els

noms que contenen sonoritats semblants a la dels rius i arbres d'aquestes terres. No es tracta d'això, òbviament.

Tothom té dret a un habitatge i una societat sàvia i civilitzada hauria de vetllar per convertir aquest dret en una realitat. Ja m'adono que aquí (com en l'escola o en la sanitat) s'està competint pels beneficis d'unes polítiques públiques insuficients, i que ho fan individus que, a diari, han de conviure junts sota l'ombra de les grues, seguint el ritme de les formigoneres mentre alcen habitatges que per als seus sous són inabastables. I que ho fan mirant-se de reüll, arrapats a identitats que semblen cuirasses i tan estúpidament obsessionats per les tonalitats de les pells i dels accents, que és pràcticament impossible que s'adonin de quin és el veritable problema.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Conductor catòlic

El Vaticà ha decidit intervenir en la regulació del trànsit i ha publicat unes instruccions en les quals s'inclou una mena de decàleg que afecta la conducta dels catòlics en la carretera i incideix en les obligacions morals que hom contrau pel fet de professar aquesta religió. Hi ha molta gent que n'ha fet broma. És just que matisem el contingut d'aquest paper i les intencions de la Santa Seu a l'hora d'incidir en un tema que sembla, d'entrada, molt allunyat dels objectius primers de la institució.

Que les persones que inicien un viatge decideixin fer el senyal de la creu com a símbol i demanda de protecció divina em mereix un gran respecte. Trobo molt entenimentat que els creients, davant la possibilitat d'un ensurt no desitjat, s'encomanin a l'àngel benefactor que els ha de salvar. De fet, aquest tipus de pregària també acaba influint en una qüestió no gens espiritual i sí ben comprovable i objectiva: tothom que resa condueix amb més respecte i amb altes dosis d'atenció. Posa el que pot, de la seva part, perquè la conducció sigui pacífica i fluida. Això, s'hi posin com s'hi posin, és innegable. Que el Vaticà assumeixi la responsabilitat doctrinal d'aquesta conducta tan habitual en els que tenen la fe del carboner és relativament entenedor. També és cert, però, que en el decàleg del bon conductor catòlic hi ha determinats aspectes que em semblen una mica exagerats, més enllà del desig papal d'aconseguir unes vies de comunicació més segures. Sigui dit amb tot el respecte del món, però ¿reser el rosari, volen dir que concentra o més aviat distreu, a causa de la rutina? Si un avançament perillós és un pecat, ¿no pot passar que el conductor creient, veient-se excessivament pressionat pel poder civil, amb els punts, i per l'eclèsial, amb el càstig etern, pateixi una mena d'atac momentani de pànic i ho enguigi tot a rodar, amb el que això significaria per a la seva salut i per a la integritat física i moral dels qui l'envolten? És bo que hi pensem, ara que fa calor.

www.calrei.com

cal rei
coses de casa

Mobiliari d'Exterior
Taulas i bancs amb estructura d'alumini i sobre de fusta de TEKA
Fet al País Basc

Veleu-lo al Carrer Nou de GIRONA / tel. 972 200178
I... al passeig del Mar de SANT ANTONI DE CALONGE

Stein

material d'oficina
disseny en metall

papereria copisteria

972 47 61 27
www.ormetal.es
C/ Llevant, 7. Pol. Ind. Mas Lladó
FORNELLS DE LA SELVA

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

OR METAL

972 47 61 27
www.ormetal.es
C/ Llevant, 7. Pol. Ind. Mas Lladó
FORNELLS DE LA SELVA

>La jugada més intel·ligent

EL9

Que ens vingim al carrer

EL9

El diari d'esports en català